

CONSERVAREA
(PĂSTRAREA)
TEXTULUI BIBLIEI

CONSERVAREA (PĂSTRAREA) TEXTULUI BIBLIEI

Ultimul "amin" al cărții Revelația nu fusese încă măcar înregistrat atunci când a început corupția textului biblic făcută de mâinile ereticilor (2Corinteni 2:17). În chiar copilăria creștinismului, oamenii au început să pervertească Scripturile, spre propria lor nimicire." (2Petru 3:16).

Coruperea cuvântului lui Dumnezeu a avut un început timpuriu. Potrivit cu Geneza 3:1-5, primele cuvinte înregistrate ale Satanei față de rasa umană au fost: "Oare a zis Dumnezeu?" Deci, coruperea textului înseamnă să pui semnul întrebării peste cuvântul lui Dumnezeu. Coloseni 2:8 îl avertizează pe creștin împotriva a două erori:

TRADIȚIA

care adaugă la cuvântul lui Dumnezeu (vezi Marcu 7)

și

FILOZOFIA

care scoate din cuvântul lui Dumnezeu.

Istoria arată că majoritatea coruperii textului biblic a avut loc în primele două secole ale istoriei creștine (Vezi 2 Corinteni 2:17).

Mulți creștini spun: "Eu cred în inspirația divină, verbală și plenară a Scripturii originale", – o afirmație adevărată. DAR noi NU AVEM scripturile originale și niciodată nu le vom avea!

Deci, a face o asemenea afirmație generală poate fi mai degrabă convenabil. A crede doar în inspirația "scrierilor originale" dă dreptul oricui dorește să "corecteze" Biblia atunci când aceasta se potrivește scopului său. Noi, care nu suntem savanți, trebuie să ne bazăm doar pe ceea ce spun savanții și experții pentru a înțelege și pentru a interpreta cuvântul lui Dumnezeu?

La acest punct trebuie să acceptăm doctrina CONSERVĂRII/ PĂSTRĂRII DIVINE a scripturilor. Fără această doctrină, cuplată cu cea a inspirației divine (2Timotei 3:15-17; 2Petru 1:20-21), nu putem fi niciodată sută la sută siguri că avem de fapt cuvântul lui Dumnezeu.

I. DEFINIȚIA CONSERVĂRII (PĂSTRĂRII)

Călăuzirea și supravegherea suverană a lui Dumnezeu a copierii textelor/cuvintelor ale scripturilor originale, astfel păstrând cuvintele infailibile ale lui Dumnezeu (Psa.12:6-7)

II. BAZA CONSERVĂRII

Conservarea divină a Scripturii este o doctrină care seamănă cu cea a inspirației divine. Ambele doctrine sunt prezentate în Scriptură și sunt evidențiate prin dovezi interne și externe. Doctrina conservării are la bază următoarele texte biblice:

A. Psalmul 12:6,7

Aceste versete subliniază:

1. Întinderea conservării - până la "cuvinte";
2. Agentul conservării - "Tu" {Dumnezeu};
3. Perioada conservării - "pentru totdeauna";

B. Psalmul 33:11

"Sfatul DOMNULUI" se referă la cuvântul lui Dumnezeu.

1. Psalmul 100:5c
2. Psalmul 111:7,8

C. Psalmul 117:2

D. Psalmul 119:89, 152, 160

Acest psalm, care vorbește despre cuvântul lui Dumnezeu, spune că Biblia este întemeiată, alcătuită, dată, scrisă, și adevărată "pentru totdeauna"

E. Psalmul 146:6

Acest verset ne învață că păstrarea Scripturii se include în providența și omnipotența lui Dumnezeu.

F. Isaia 40:8b

G. Isaia 59:21

Acest verset ne învață ambele doctrine: inspirația ("...cuvintele mele pe care le-am pus în gura ta...") și conservarea ("...de acum și pentru totdeauna").

H. Matei 24:35

Acest verset susține doctrina conservării textului Noului Testament.

I. Matei 28:19,20

"Marea Trimitere" le cere bisericilor Domnului să-i învețe pe cei care cred, "...toate câte v-am poruncit..."

până la sfârșitul acestei lumi, așa cum le cunoaștem în prezent. Pentru a putea împlini aceasta, "toate câte v-am poruncit" trebuie conservate până la sfârșitul lumii. Vezi și Matei 4:4.

J. Luca 16:17

K. Luca 21:33

L. Ioan 10:35b

Acest verset se referă la natura care nu se schimbă a Cuvântului lui Dumnezeu.

M. Ioan 12:47,48

Cuvintele lui Dumnezeu sunt baza salvării. Cuvântul este baza judecării. Judecata va avea loc în ziua de apoi, după ce cerul și pământul vor fi trecut (Revelația 20:11, 12). Cuvântul lui Dumnezeu încă există!

N. 2Timotei 3:15, 16

Aceste versete care de obicei sunt citate cu referire la inspirație, redau adevărul remarcabil cu privire la păstrare sau conservare.

1. Timotei a avut scriptura.

Acest verset nu spune că el a avut "ceva care seamăna cu Scriptura."

2. Deși Timotei nu a avut "scrierile originale".

În zilele lui, scrierile Scripturii (Vechiului Testament) aveau o vechime între 1500-451 de ani - și erau copia copiei a copiei etc.

3. Copiile la care Timotei a avut acces sunt numite scripturi date prin inspirația lui Dumnezeu și sunt considerate "inspirate" (și prin urmare fără greșală).

Acest pasaj nu se referă la "originalele inspirate". Scrierile originale au fost într-adevăr inspirate - dar asemenea lor sunt și copiile conservate cu care noi avem de-a face. Scrierile (manuscrisele) originale nu există.

O. 1Petru 1:20-21, 23, 25

Observați că acest cuvânt al lui Dumnezeu:

1. Este (timpul prezent!) incoruptibil - conține promisiunea unei purități continue.

Deci ne putem aștepta să găsim o Biblie pură astăzi.

2. Trăiește pentru - promisiunea unei eficiențe continue (Evrei 4:12).

3. Rămâne pentru totdeauna.

Doctrina conservării Scripturii se bazează pe PROMISIUNEA lui Dumnezeu (Psalm 12:6-7) și intră în sfera PROVIDENȚEI LUI (Isaia 46:9-11). Deci este vorba despre o "conservare providențială".

III. LOGICA CONSERVĂRII/PĂSTRĂRII

A. Doctrina conservării/păstrării este o doctrină logică.

De ce ne-ar fi dat Dumnezeu Biblia, lucrând meticolos la fiecare cuvânt din Scriptură, ca apoi să permită distorsionarea ei sau pierderea ei de-a lungul vremii? Oare, Dumnezeu care prin miracolul inspirației ne-a dat cuvintele Sale într-o formă scrisă, nu este în stare să le păstreze, date prin inspirația lui Dumnezeu, prin miracolul conservării? (Eclesiastul 3:14)

B. Rezultatul conservării/păstrării este ceva logic cu privire la Datarea, Cântărirea și Numărarea

manuscriselor.

IV. ÎNTINDEREA/CUPRINDEREA CONSERVĂRII

Studiul nostru despre doctrina inspirației a arătat că pe Dumnezeu l-au preocupat cuvintele.

Biblia ne învață despre inspirație verbală.

O recapitulare a celor 16 texte din Scriptură menționate mai sus ne arată foarte clar și faptul că Dumnezeu și-a păstrat cuvintele.

Astfel înțelegerea de către noi a scripturii trece dincolo de cărți, de capitole, de idei, de concepte și de sensuri (care au fost într-adevăr păstrate). Ea merge până la cuvinte.

Răspunsul credinței la cele de mai sus este următorul:

1. Nu posedăm originalul acestor scrieri. Nici Timotei nu le-a avut, dar el a avut Scriptura!
2. Când Noul Testament citează Vechiul Testament sunt câteva locuri în care Duhul Sfânt a folosit cuvinte diferite. De exemplu, Deut.8:3b este citat cu cuvinte diferite în Luca 4:4, fără a-și pierde sensul.
 - a. În primul rând, citatele au fost traduse din ebraică în greacă.
 - b. În al doilea rând, Timotei avea la dispoziție atât Cartea Deuteronomul (scrisă în ebraică) precum și Evanghelia lui Luca (scrisă în greacă) iar 1Tim.5:18 le citează pe amândouă ca fiind SCRIPTURĂ. Vezi și 2Timotei 3:15-17 în contextul lui.
 - c. În al treilea rând, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este îndreptățit și liber să folosească cuvinte diferite de vreme ce El este autorul scripturii.
În fond este doar o presupunere faptul că scriitorul Noului Testament, atunci când citează din Vechiul Testament, doar îl copiază de pe un sul existent. (Exemplul din Fapte 20:35 și Iuda 14 arată că nu s-a petrecut așa.) Credința conține că Dumnezeu Își ține promisiunea cu privire la conservarea cuvântului Său, lucrând providențial prin același Duh Sfânt la procesul copierii și al traducerii, ca să ne dăruiască cuvântul/cuvintele pe care El îl dorește.

Cuvintele lui Dumnezeu rămân ale Lui, fie ele copiate sau traduse. Noi nu putem înțelege pe deplin acest fapt, dar Biblia ne învață aceasta în mod clar.

V. NATURA CONSERVĂRII

Istoria mărturisește despre conservarea providențială a Bibliei în două domenii:

PERPETUAREA fizică

și

PURITATEA textuală

De-a lungul atâtor secole Dumnezeu și-a păstrat cuvântul și chiar cuvintele într-un mod minunat și miraculos.

În numeroase ocazii Satan a atentat la distrugerea Bibliei de pe fața pământului. Decrete diabolice a le unor oameni răi au aruncat Biblia în foc, au distrus-o, iar critici disprețuitori au atacat-o.

De exemplu, Francezul Voltaire (m.1778) declara că creștinismul va fi o religie moartă în decurs de 100 de ani. A scris multe volume împotriva creștinismului și a Bibliei. La 50 de ani de la moartea sa, propriile sale mașini de tipărit au fost folosite de Societatea Biblică din Geneva la tipărirea Bibliilor

VI. CONSERVAREA PURITĂȚII AL TEXTULUI BIBLIC

În lupta sa pentru distrugerea cuvântului lui Dumnezeu pe lângă o cale fizică, Satan a folosit și o deviză mai subtilă - aceea a coruperii textuale. Prin folosirea intelectualismului, Satana a avut succes în producerea unei "biblii" asemănătoare și false.

Conform credințioșii Lui, Dumnezeu a păstrat cuvintele Sale în forma sa pură. Istoria împlinirii acestui proces este remarcabilă.

- A. Conservarea de către Dumnezeu a textului Vechiului Testament
Credibilitatea Vechiului Testament se bazează (omnesc vorbind) pe abilitatea scribilor, iar transmisiunea acestuia ar trebui să ne lase uimiți.
- B. Conservarea de către Dumnezeu a textului Noului Testament
Nici un set de reguli nu a fost inventat la transmiterea textului Noului Testament,

dar este evident faptul că s-a avut o mare grijă în sensul acesta.

C. Dovezi ale Păstrării/ Conservării

1. Dumnezeu a promis că va veghea asupra păstrării cuvintelor scripturii - Psa.12:6-7; Titus 1:2 (conf. Mat.5:17-18; II Tim.3:15-17; Psa. 19:7-11).
2. Manuscrisele foarte vechi care au supraviețuit până astăzi nu reprezintă în mod necesar cele mai bune sau cele mai corecte dintre copiile și lecturile vechi.

Este probabil ca câteva mii de copii pe papirus să fi fost făcute a cuvintelor originale ale scripturii. Multe dintre acestea au fost distruse în mod deliberat în vremuri de persecuție, și multe au fost uzate din cauza folosirii lor continue. Unele au fost distruse în mod accidental și unele au putrezit datorită vârstei. Este într-adevăr posibil ca cele mai vechi manuscrise pe care le posedăm astăzi să fi supraviețuit pentru că ele nu au fost folosite atât de mult, și că ele se poate să fi fost aruncate pentru erau corupte. Simpla vechime nu reprezintă o garanție a acurateții!

3. Copii corectate au fost folosite pentru a produce copii mai târzii care vor fi mai corecte decât cele mai timpurii corectate.

Nu toate copiile erau perfecte. Adeseori o copie greșită avea să servească drept model pentru câteva copii mai târzii. Cu timpul, una avea să fie comparată cu o copie mai corectă și corectată. Această copie corectată avea să servească drept model pentru copiile ulterioare.

4. Majoritatea manuscriselor stau împreună în a mărturisi pentru autoritatea multor versete pe care câteva "dintre manuscrisele mai timpurii" le omit.
5. Majoritatea manuscriselor păstrează citatele Textus Receptus.
6. Primul moștenitor al lui Receptus (și citatele sale/frazeologia sa) era cel puțin contemporan cu cel mai vechi dintre manuscrisele noastre existente, dacă nu era chiar mai vechi decât toate dintre ele.

D. Aplicații ale Păstrării

1. Trebuie să folosești textele corecte
 - a. Folosește Vechiul Testament masoretic ebraic - Mat.5:18; 2Tim.3:15-17; citatele din Vechiul Testament în Noul Testament.
 - b. Folosește Noul Testament în greacă Textus Receptus, adică, să folosești cuvintele exacte care stau la baza traducerii King James (eng.) - 1 Petru 1:25.
 - c. Folosește traducerea cea mai apropiată și bună bazată pe acest Receptus în orice altă limbă.
2. Trebuie să înțelegi că cei care vor corupe cuvântul lui Dumnezeu vor veni - Marcu 7:13; 2Cor.2:17
3. Dumnezeu a păstrat cuvântul Său și va păstra cuvântul Său - 1 Petru 1:23-25; Psa. 12:6-7; 2 Timotei 3:15-17
4. Dumnezeu a păstrat în mod providențial și suveran frazeologia originală (până la cuvinte) a textului scripturii până în zilele noastre, și este posibil ca noi să știm cu precizie care sunt acele cuvinte - Isaia 40:8; Luca 16:17; 21:33; Ioan 10:35; Luca 4:4.

TRADUCEREA

I. DEFINIȚIA TRADUCERII

Transferul dincolo al cuvintelor și al înțelesului lor corect din documentul original într-o altă limbă în cuvintele corecte cele mai apropiate (și cu înțelesurile corecte corespunzătoare) în limba primitoare.

II. DESCRIEREA TRADUCERII

- A. Din latinescul "translatuș", care derivă din verbul latinesc "transferre", care înseamnă "a purta dincolo" sau "a duce de cealaltă parte" sau "a duce ceva de partea cealaltă [a unui râu, de exemplu] (de ex. dintr-o limbă în alta)
1. Cuvântul rădăcină, "latus" provine din "talatus" care înseamnă "a ridica".
 2. Înțelesul ce rezultă este "de a transfera sau de a purta/ dincolo cuvintele și înțelesurile dintr-o limbă în alta.
- B. Prin urmare, traducerea înseamnă "a exprima sau comunica (în limba primitoare) cât de mult cu puțință posibil din textul original și în cât mai puține cuvinte".

O traducere bună se străduiește să caute cea mai apropiată aproximare în limba primitoare a cuvintelor, accentelor și conceptelor documentului sau textului original. Ea evită cu grijă adăugarea de cuvinte sau idei ce nu sunt îngăduite sau cerute de text. Multe cuvinte într-o traducere acceptabilă a Bibliei ar beneficia de pe urma unei explicații mai amănunțite. Însă o asemenea explicație își are locul într-un comentariu sau în predicare și învățare, nu în traducere. O bună traducere produce cea mai apropiată aproximare posibilă a cuvintelor din textul original (a cuvântului lui Dumnezeu) în limba receptoare.

III. CONSIDERAȚII INIȚIALE CU PRIVIRE LA TRADUCERE

- A. Cu privire la Traducerea Echivalenței Dinamice
Aceasta este traducerea înțelesului pentru scopul impactului în limba primitoare fără prea multă grijă pentru cuvinte.
- B. Cu privire la Traducerea Echivalenței Formale (metoda corectă)
Termenul "formal" de aici nu înseamnă "formalist" sau "rigid." El se referă la metoda clasică de traducere, prin care cuvintele, sensul, stilul și accentul textului grecesc sau ebraic nu numai că sunt traduse în mod corect, ci sunt și puse într-o formă corectă a limbii primitoare. Traducerea este atunci atât corectă cât și lizibilă.

IV. CALIFICĂRILE UNEI BUNE TRADUCERI

De vreme ce Dumnezeu nu face greșeli în inspirație (2Timotei 3:15-17; 2Petru 1:20-21; Tit.1:2), manuscrisele/ textele originale nu au avut greșeli și prin urmare textele originale erau/ sunt lipsite de greșeală. Textele care sunt cele mai apropiate de ele și sunt copii lipsite de greșeală a cuvintelor manuscriselor originale sunt Textul Ebraic Masoretic Tradițional pentru Vechiul Testament și Textus Receptus Tradițional pentru Noul Testament ce stă la baza Versiunii King James în engleză. Prin urmare, orice traducere trebuie să se bazeze în exclusivitate pe acest textus receptus. O traducere bună trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- A. O bună traducere trebuie să folosească textele ebraice care stau la baza traducerii King James în engleză, adică, textul Ebraic Masoretic al Vechiului Testament (Matei 5:18; 2Timotei 3:15-16)
- B. O bună traducere trebuie să folosească (în mod exclusiv) textele grecești care stau la baza traducerii King James în engleză, adică, Textus Receptus Grecesc al Noului Testament (1Petru 1:25; 2Petru 3:15-16).
- C. O bună traducere nu ar trebui să aibă nici o greșeală de traducere.
- D. O bună traducere nu ar trebui să aibă nici o greșeală teologică.
- E. O bună traducere nu ar trebui să aibă nici o greșeală internă (nici să nu aibă vreo contradicție).

V. IMPORTANȚA UNEI BUNE TRADUCERI

- A. Pentru zidire (Matei 4:4)
Cuvintele lui Dumnezeu sunt păstrate pentru ca oamenii să le poată învăța în propriile lor limbi.
- B. În relație cu puterea lui Dumnezeu
1. Rezultatele inspirației se extind la copiile exacte ale originalelor. Acest lucru este evident deoarece cuvintele au fost cele inspirate mai degrabă decât cerneala sau materialele de scris.
 2. Orice copie lipsită de greșeală a cuvintelor manuscriselor originale este la fel de mult cuvântul lipsit de greșeală a lui Dumnezeu așa cum au fost și manuscrisele originale.
 3. O bună traducere lipsită de greșeală poate fi considerată cuvântul lui Dumnezeu.
 4. Doar cuvântul lipsit de greșeală al lui Dumnezeu este mai puternic decât orice alt lucru (Evrei 4:12).
 5. Doar ce este fără greșeală poate să fie ținut în mod legitim ca fiind cuvântul și

cuvintele lui Dumnezeu (fără a minți).

- C. În relație cu promisiunile lui Dumnezeu cu privire la cuvântul Său și cuvintele Sale
1. Psa. 119:152 - Întemeiat pentru totdeauna
 2. Psa. 12:6-7 - Păstrat pentru totdeauna (conf. Luca 21:33)
 3. Psa. 119:89 - Așezat pentru totdeauna (conf. Matei 5:17-18; Luca 16:17)
 4. 1Petru 1:23, 25 - Rămâne pentru totdeauna (conf. Isaia 40:8)
 5. Luca 4:4 - Folositor pentru totdeauna (conf. Ioan 10:35 și Galateni 3:16 acolo unde argumentul depinde de un singur cuvânt, ba chiar o singură literă)
- D. În relație cu studiul - Avem nevoie de fiecare cuvânt (Matei 4:4)
1. Cuvântul lui Dumnezeu este păstrat în traduceri corecte, lipsite de greșeală ale textelor corecte din limbile originale.
 2. O persoană nu trebuie să învețe limba greacă, ebraică și aramaică pentru a putea fi în măsură să citească toate cuvintele adevărului lui Dumnezeu.
 3. Dumnezeu nu a intenționat ca întreaga lume să fie învățată limbile greacă și ebraică/ aramaică (nici limba engleză) înainte ca evanghelia să le poată fi predicată sau înainte ca ei să poată învăța cuvântul lui Dumnezeu.
 4. Pastorii nu trebuie ca în mod necesar să fie erudiți în limbile greacă și ebraică/ aramaică pentru ca ei să-i poată învăța pe oameni cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.
 5. Învățătorii de școală duminicală și alți învățători nu trebuie în mod necesar să învețe limbile greacă și ebraică pentru a-i putea învăța pe oameni cuvântul lui Dumnezeu.
- E. În relație de predicare - Cuvântul și învățăturile corecte dintr-un anumit pasaj trebuie să fie predicate tuturor (Matei 28:18-20)
- F. În relație de evanghelizare și misiuni
1. Dumnezeu a intenționat ca cuvântul Lui să fie tradus cu acuratețe și lipsit de greșeală în toate limbile pentru a împlini Marea Trimitere (Marcu 16:15; Revelația 5:9)
 2. Dumnezeu poruncește ca Scripturile să fie făcute cunoscute tuturor națiunilor (Luca 24:44-47; Romani 16:25-26).
 3. Traducerile bune, corecte, exacte ale textelor ebraic și grec corecte pot fi numite "cuvântul lui Dumnezeu." Cuvintele de adevăr a lui Dumnezeu nu pot fi limitate doar la cei ce înțeleg limbile originale. Dumnezeu a făcut foarte clar că El intenționa ca toate națiunile lumii să audă cuvântul Său adevărat în propriile lor limbi. (Vezi de exemplu Revelația 5:9; 7:9)
- G. În relație cu "echivalența completă"
1. Nu fiecare cuvânt dintr-o limbă are un echivalent complet sau exact într-o altă limbă (deși există în mod obișnuit un mare număr de echivalențe). Uneori un singur cuvânt dintr-o limbă trebuie să fie tradus de câteva cuvinte într-o altă limbă.
 2. În măsura în care o traducere dă echivalența reală într-o altă limbă a cuvintelor analoge din textele grecesc și ebraic corecte, ea este o traducere corectă a cuvintelor lui Dumnezeu adevărate, lipsite de greșeală, în și pentru acea limbă.
- H. În relație cu folosirea biblică a cuvântului "inspirație".
1. Scripturile despre care ni se vorbește în II Timotei 3:15-17 au fost copiate de multe ori din manuscrisele/ textele ebraice originale. După secole de păstrare providențială și suverană, ele continuau să fie numite "sfintele scripturi", date prin inspirația lui Dumnezeu (2 Timotei 3:15-16).
 2. Scripturile citate și la care face referire Domnul Isus și alții în Noul Testament, nu erau referiri la manuscrisele originale (conf. Matei 5:17-18; etc.)
- I. În relație cu textele de bază din limbile originale
1. Vechiul Testament Masoretic în ebraică și Textus Receptus în greacă ar trebui să fie folosit pentru traducerile în alte limbi.
 2. Traducerile ar trebui să fie bazate în întregime pe Textul Masoretic și Textus Receptus, adică, pe cuvintele/textele care stau la baza traducerii King James în engleză.
 3. Ar trebui să fie folosită traducerea cea mai bună și corectă bazată în întregime pe Textele Tradiționale (textul ebraic Masoretic și textul grecesc Textus Receptus).

- J. În ceea ce privește versiunile Bibliei
Întrebarea fundamentală care necesită un răspuns este: "Dumnezeu a conservat/păstrat oare cuvântul Său?"
Iată trei teste care trebuie aplicate oricărei versiuni a Bibliei:
Care este baza textuală?
Cine au fost traducătorii?
Cum este "produsul" lor?

Acum vom examina motivul respingerii textelor și traducerii care nu sunt în conformitate cu sau bazate în întregime pe Textus Receptus. Cele mai multe discuții vor avea în obiectiv Noul Testament, de vreme ce această parte este cea mai controversată.

Ultimul "amin" al cărții Revelația nici măcar nu fusese scris când a început coruperea textelor biblice aflate la îndemâna ereticilor (2Corinteni 2:17). Încă de la începuturile creștinismului, omul a început să pervertească Scripturile, spre propria lor distrugere (2Petru 3:16).

Istoria demonstrează că cea mai puternică corupere a textului biblic a avut loc în primele două secole ale istoriei creștinismului. "Cele mai cumplite coruperi la care Noul Testament a fost supus vreodată își au originea la sute de ani după alcătuirea lui."¹

Coloseni 2:8 îi avertizează pe creștini cu privire la două erori:

Coruperea cuvântului lui Dumnezeu are un început timpuriu. Conform textului din Geneza 3:1-5, primele

cuvinte adresate de Satana rasei umane au fost: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...?"
Coruperea textuală, de atunci, a pus un semn de întrebare asupra cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta poate apărea sub diferite forme:

- (1) De către Satan (Vezi Geneza 3:1-6)
 - (a) Punerea la îndoială a cuvintelor lui Dumnezeu - (v.1) "Chiar a spus Dumnezeu?";
 - (b) Diluarea cuvintelor lui Dumnezeu - (v.2) "Putem să mâncăm" vs. Gen.2:16c, "poți mânca în mod liber" (scoaterea);
 - (c) Completarea cuvintelor lui Dumnezeu - (v.3d) "nici nu îl atingeți" (adăugare);
 - (d) Diminuarea cuvintelor lui Dumnezeu - (v.3e) "ca să nu muriți" vs. Gen.2:17;
 - (e) Negarea cuvintelor lui Dumnezeu - (v.4) "Cu siguranță nu veți muri";
 - (f) Înlocuirea cuvintelor lui Dumnezeu - (v.5) "veți fi ca dumnezei".
- (2) De către oameni - Mutilarea voită a scripturii
O dată cu creșterea doctrinelor false și a grupurilor eretice, mulți au pervertit scriptura în mod deschis, ca să o potrivească propriilor interese.
Un exemplu este cel de la Ioan 1:18 care conține afirmațiile ariane găsite în Codex Vaticanus (B) "...singurul născut Dumnezeu..."
- (3) Marele centru al coruperii textuale
Centrul cu cea mai mare influență în coruperea textului biblic a fost "școala" catehetică din Alexandria, Egipt.
- (4) Marele agent al coruperii textuale
Cel mai renumit om care a corupt textul biblic pe bază doctrinară a fost Adamantius Origenes (185-254 D.Cr.), cunoscut sub numele de Origen.

Atacul dublu al Satanei a fost să DISCREDITEZE Biblia și să SUBSTITUIE Biblia pură cu una "asemănătoare". Dacă există "familii", acestea sunt doar două - cele pure și cele corupte! Textul adevărat trebuie reprezentat de MAJORITATEA manuscriselor existente - așa cum este cazul cu Textus Receptus. Lipsa manuscriselor bizantine foarte vechi se datorează faptului că Bibliile care au avut textul pur au fost uzate din cauza folosirii lor. Singurul motiv pentru care avem câteva din manuscrisele vechi cu un text corupt se datorează faptului că creștinii care au crezut în Biblie nu le-au folosit.

VI. PROCESUL TRADUCERII

- A. Toate lucrurile corecte trebuie să fie "ridicate" din textul original.
- B. Toate aceste lucruri corecte trebuie să fie "trecute dincolo" fără a pierde vreunul dintre ele.

- C. Toate aceste lucruri corecte trebuie să fie “depozitate” (depușe) în mod corect în noua limbă (limba primitoare).
- D. O bună traducere implică călăuzirea lui Dumnezeu, oameni spirituali și proceduri de traducere corecte.
 “Ridicarea” este importantă, inclusiv cuvintele/ textele ebraic și grecesc corecte. Altminteri, nu poți să fi “tradus” corect nici măcar în primul pas și cu atât mai puțin în pasul final.
 “Călătoria” dincolo în limba primitoare este importantă, pentru că traducătorul trebuie să cunoască limbile și cuvintele originale ale textelor corecte din limbile originale. El de asemenea trebuie să aibă abilitatea și îndemnarea de a transporta (transfera) toate elementele acestei limbi în limba nouă (limba primitoare). “Depunerea” (livrarea) este importantă pentru că numai atunci când elementele textelor originale sunt depozitate în mod corect în limba nouă (primitoare) noi putem fi siguri că a avut loc o traducere bună, corectă a Bibliei.

VII. CARACTERISTICILE UNEI TRADUCERI BUNE

- A. Considerații fundamentale a unei bune traduceri
1. Nu toate “traducerile” sunt în realitate “traduceri”. Ele ar putea fi “parafraze” sau chiar “comentarii”.
 2. Parafrazele sau comentariile nu sunt traduceri Biblice pentru că ele eșuează în a “transfera” sau “a trece dincolo” din textele limbilor originale “cuvintele echivalente complete, corecte și reale” necesare.
 3. Chiar dacă procesul de traducere este oarecum “de bună credință”, totuși ea nu este o traducere Biblică, nici bună, nici corectă dacă nu a provenit din textul ebraic sau grecesc corect, valid și exact (din textus receptus).
 4. Un traducător necredincios, nemântuit, nu poate face o slujbă credincioasă într-o traducere Biblică pentru că el este un om firesc (1Corinteni 2:14).
 5. Un credincios care nu crede că el traduce o Biblie lipsită de greșeală și care este inspirată în mod verbal și plinar nu poate face o slujbă credincioasă în traducerea Biblică pentru că el are un punct de vedere greșit asupra Bibliei însăși.
- B. Criterii fundamentale ale unei traduceri bune
1. Criterii ce țin de traducători
 - a. Există un comitet de traducători sau există un singur traducător? (În gura celor doi sau trei martori . . .)
 - b. Numele traducătorilor sunt cunoscute? Pot fi determinate calificările lor? Pot fi examinate convingerile lor teologice?
 - c. Sunt toți traducătorii și membrii comitetului salvați?
 - d. Care sunt convingerile traducătorilor cu privire la inspirație și păstrare?
 - (1) Cred ei în inspirația verbală și plinară?
 - (2) Își exprimă ei credința lor în ineranța și infailibilitatea scripturilor în toate problemele despre care vorbesc?
 - e. Ce cred traducătorii despre principiile traducerii?
 2. Criterii ce țin de procesul de traducere
 - a. Folosește textele ebraic și grecesc corecte (textus receptus)?
 - b. Este o traducere a cuvintelor scripturii corectă, credincioasă inerantă, și bazată pe echivalența formală?
 - c. Este ea mai degrabă o parafrază sau comentariu decât o traducere?
 - d. Exprimă ea pe cât de mult cu puțință din textul original în cât mai puține cuvinte cu puțință?
 - e. Realizează ea cea mai apropiată aproximare în cuvinte, accente și concepte?
 - f. Evită ea în mod scrupulos să adauge cuvinte sau idei ce nu sunt permise sau cerute de text?
 - g. Sunt cuvintele “adăugate” puse în caractere cursive/ aldine/ italice sau notate în vreun alt mod că sunt “adăugate”?
 - h. Caută ea să traducă și să păstreze spiritul și forța cuvintelor originale ale textelor grecesc și ebraic corecte, mai degrabă decât să elaboreze sau să explice?
 - i. Rezistă ea tentației de a da multor cuvinte și pasaje o explicație mai extinsă care își are locul într-un comentariu însă nu într-o traducere (și în mod special atunci când acest lucru nu este cerut/ pretins/ necesitat/

- obligatoriu cu privire la limba primitoare)?
- j. Schimbă ea fără justificare forma gramaticală a textelor ebraic și grecesc corecte?
 - (1) Schimbă ea o întrebare într-o afirmație, sau o afirmație într-o întrebare?
 - (2) Schimbă ea inflecții sau părți de vorbire fără justificare sau fără a fi nevoie?
 - (3) Schimbă ea structurile și clauzele propozițiilor fără justificare sau fără a fi nevoie?
 - k. Scoate ea în realitate din cuvintele Scripturii (cuvântul lui Dumnezeu)?
 - l. Ne dă ea în realitate ceea ce spune Dumnezeu?
3. Criterii ce au de a face cu textele grecesc și ebraic folosite
- a. În Vechiul Testament, se bazează în întregime pe textul ebraic Masoretic Tradițional, adică, pe cuvintele/textele exacte care stau la baza traducerii King James in engleză?
 - b. În Noul Testament, se bazează în întregime pe Textus Receptus Tradițional, adică, pe cuvintele/textele exacte care stau la baza traducerii King James in engleză?
- C. Metode moderne de traducere
- Așa cum am notat anterior, există câteva metode de traducere a cuvintelor dintr-o limbă într-alta. La un capăt al spectrului este traducerea ECHIVALENȚEI FORMALE (al cărei suprem exemplu în limba engleză este Biblia King James). La celălalt capăt al spectrului este PARAFRAZA, reafirmarea textului în alte cuvinte. Între cele două este metoda cunoscută ca traducerea ECHIVALENȚEI DINAMICE. Metoda de traducere a echivalenței dinamice a devenit foarte populară și prezintă implicații serioase cu privire la munca de traducere.
1. Descrierea metodei Echivalenței Dinamice

Așa cum am notat anterior, o TRADUCERE (în particular o traducere a echivalenței formale) este preocupată de cuvintele, sensul, stilul și accentul unui pasaj în vreme ce o PARAFRAZĂ este preocupată numai de idei.

Totuși, metoda de traducere a ECHIVALENȚEI DINAMICE este preocupată în mod primordial cu înțelesurile și impresiile din limba primitoare ca fiind distincte de cuvintele textului limbii originale. Acest gen de traducere ar putea de asemenea să fie numită o "traducere impact" pentru că preocuparea ei primordială este de a-l afecta pe cititor în același mod în care textul original i-a afectat pe cititorii originali. Preocuparea ei primordială nu este în mod necesar "doar" de a traduce.
 2. Presupuneri ale metodei Echivalenței Dinamice
 - a. Presupunerea numărul 1: Scripturile originale erau ușor înțelese de către cititorii lor.

Că acest lucru nu este întotdeauna așa este arătat de versete ca 2Petru 3:16; Matei 13:10-13; 1Petru 1:10-11; Evrei 5:14. Adevărul este că cuvântul lui Dumnezeu a fost intenționat ca să fie studiat - 2Timotei 3:16; 2:15.
 - b. Presupunerea numărul 2: Scripturile (via/ prin traducere) trebuie să fie făcute de înțeles pentru toți.

Adevărul că acest lucru nu este adevărat este arătat de versete cum sunt Fapte 8:27-37. De fapt, cuvântul lui Dumnezeu a fost dat pentru a fi studiat, predicat și explicat.
 - c. Presupunerea numărul 3: Scripturile trebuie să folosească doar și numai cuvinte și concepte din cultura cititorului.

În cartea sa, Creștinismul în Cultură, profesorul Charles Kraft discută această problemă folosindu-se de Ioan 1:29 ca și exemplu. El a spus că dacă cineva merge într-o cultură unde mielul este considerat vulgar iar porcul este sacru, acea persoană ar trebui să traducă "Iată, porcul lui Dumnezeu." [Ce ar face acea persoană în scripturile evreiești ale Vechiului Testament ar putea fi dezastruos din punct de vedere teologic, sau chiar contradictoriu!

3. Apostolul Echivalenței Dinamice
Dr. Eugene Nida de la United Bible Societies a promovat în mod activ această metodă de traducere în diferite limbi. Problema majoră a lui Nida este aceea că el nu poate fi în nici un fel considerat un credincios biblic.
4. Erorile Echivalenței Dinamice
 - a. Ea neagă natura Bibliei
 - (1) Ea neagă faptul că Biblia este o descoperire cerească, nu numai o descoperire culturală.
 - (2) Ea neagă faptul că Biblia este inspirată în mod verbal și că Dumnezeu este preocupat în mod primordial de cuvintele scripturii, nu numai de impresii sau impact.
 - (3) Ea neagă faptul că Biblia conține lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.
 - b. Ea ignoră avertismentele împotriva adăugării sau scoaterii din cuvântul lui Dumnezeu (Revelația 22:18-19; Proverbe 30:6; etc.)
 - c. Ea confundă lucrarea Duhului Sfânt (iluminarea) cu cea a traducătorului.
 - d. Ea confundă traducerea cu evanghelizarea și învățarea Bibliei.

D. Evaluarea traducerilor

Au existat numeroase cărți și pamflete produse de oponenții textelor biblice moderne (și a versiunilor bazate pe acele texte moderne) care compară aceste texte (și traduceri) cu Textus Receptus și cu Versiunea King James (engleză). Pagini după pagini de diferențe evidente sunt în mod obișnuit observate și prezentate ca și dovezi ale corupției. Studentul este direcționat spre acestea pentru orice cercetare personală adițională.

Folosirea câtorva texte doctrinare importante facilitează un număr de "versete de verificare" standard care pot fi folosite pentru a observa marile diferențe (doctrinare cât și verbale) între Textul grecesc Primit (Textus Receptus sau pe scurt "TR") și alte texte și versiuni.

1. Cu privire la divinitatea/ dumnezeirea lui Cristos
1 Timotei 3:16
Ioan 1:18
Fapte 8:37
Fapte 20:28
Romani 9:5
2. Cu privire la nașterea din fecioară a lui Cristos
Ioan 3:16 ("singurul Lui fiu născut" sau "singurul-născut Fiul al Său")
Isaia 7:14
3. Cu privire la ispășirea prin sângele lui Cristos
Coloseni 1:14, 20
Fapte 20:28
Efeseni 1:7
Efeseni 2:13
4. Cu privire la inspirația Scripturilor
2 Timotei 3:16
Marcu 1:2
5. Cu privire la salvare/mântuire
1 Petru 2:2
Matei 18:11
Marcu 9:44
6. Pasaje omise
Marcu 16:9-20
Ioan 7:53-8:11
1 Ioan 5:7

concluzie -->

CONCLUZIE

Textus Receptus (Tipul de text Tradițional/ Majoritar/ Bizantin) este rezultatul păstrării cuvintelor lui Dumnezeu de către puterea lui Dumnezeu. Numai Textus Receptus reprezintă transmiterea normală, corectă și fără greșală și păstrarea cuvintelor originale ale scripturii. De-a lungul epocilor scrierile sacre au fost sub grija specială a lui Dumnezeu. Biserica, sub Dumnezeu, de asemenea a vegheat asupra lor cu inteligență și îndemnare. Adevăratul popor al Domnului a recunoscut care dintre copii prezintă citate (frazeeologie) false. Adevăratul popor al Domnului recunosc care copii au manifestat textul adevărat și corect transcris (cuvintele/ expresiile) unui pasaj de scriptură. Chiar după toate acestea, noi trebuie să admitem deschis că nimeni nu poate dovedi, în vreun sens final, că avem cuvintele originale; noi nu avem scrierile autografe. În cele din urmă, prin credință noi afirmăm că Dumnezeu și-a păstrat cuvântul Său/ cuvintele Sale. Această credință este în acord cu persoana, puterea și principiile lui Dumnezeu. Această credință este o credință inteligentă. Este o credință rezonabilă și logică. Și este o credință care este în acord cu dovezile. Ea se bazează pe cuvântul și cuvintele păstrate fără greșală a Dumnezeului cel viu așa cum se găsesc ele în Textus Receptus și nu în citatele/ frazeologia/ expresiile textului critic (de exemplu din U.B.S. text sau Nestle-Aland).

Sfințenia este obiceiul de a fi de același gând cu Dumnezeu, potrivit cu modul în care găsim gândurile Lui descrise în scriptură. Este obiceiul de a fi de acord cu judecata lui Dumnezeu – urând ceea ce El urăște și iubind ceea ce El iubește – și măsurarea tuturor lucrurilor din această lume după standardul cuvântului Său. Omul ce este cel mai în întregime de acord cu Dumnezeu, acela este cel mai sfânt om.

Mulți nu cred că Dumnezeu a intenționat să vegheze asupra cuvintelor Sale pentru a se asigura că le vom primi curate și puternice (active) în zilele noastre. Cu siguranță că oamenii credinței nu vor accepta aceasta ideea absurdă și nebiblică.

Când orice schimbare textuală îl denigrează pe Domnul și Salvatorul meu, pe Dumnezeu și Stăpânul meu, puteți să mă considerați ca retras din cercurile "erudiților". Nu mă veți convinge că schimbările de acest gen sunt cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare creștin adevărat, fiecare om care-L iubește pe Dumnezeu și cuvântul Său, cu siguranță că va lupta cu îndârjire împotriva introducerii acestor erori în Bibliile noastre.

Cu indignare sfântă, și cu o fervență a duhului, chemăm pe toți închinătorii adevărați ai lui Isus Cristos, Dumnezeu și Salvatorul nostru, să se ridice și să se opună cu putere celor ce adaugă sau scot din Bibliile corecte.

Cum a putut Cristos să depindă de scripturile Vechiului Testament ca fiind cuvântul autentic al lui Dumnezeu atunci când cita din ele? (Vezi Matei 5:17-18). Sau apostolul Pavel atunci când depindea de corectitudinea unei singure litere ebraice în argumentul lui către Galateni? (Vezi Galateni 3:16 acolo unde face apel la Geneza 17:7). După 2.000 de ani, cum putea el să fie sigur că Geneza 17:7, așa cum o știa el, era de fapt ceea ce Dumnezeu spusese, până chiar la acea literă? Nu depindea Pavel în realitate de păstrarea și de grija providențială a lui Dumnezeu asupra cuvântului Lui?

Noi subscriem la punctul de vedere exprimat de John W. Burgon:

"Nu există nici un motiv pentru a presupune că Agentul Divin, care în prima instanță a dat astfel omenirii Scripturile Adevărate, a abdicat imediat din slujba Sa, nu a mai avut grijă mai departe de lucrarea Sa, și a abandonat acele cuvinte prețioase "sortii" lor. Scrierile sacre trebuie să fi fost sub grija unică a lui Dumnezeu. Biserica a recunoscut care copii manifestă un text falsificat și care manifestă un text transcris în mod cinstit; în general a aprobat unele, și în general a repudiat pe celelalte." (Textul Tradițional, pp.11, 12)

Nu biserica ca și organizație, ci biserica ca și organism a fost cea care a sortat astfel copiile pervertite și a reținut copiile autentice ale manuscriselor. Pe scurt, criticii vor permite stratagemele Satanei în a întrerupe transmisia textului adevărat, însă ei nu vor admite călăuzirea providențială a lui Dumnezeu Duhul Sfânt asupra adevăraților Lui slujitori astfel încât ei au păstrat/ menținut de-a lungul secolelor textul adevărat. Cu toate acestea, noi avem promisiunea că Duhul adevăratului ne va călăuzi în tot adevărul (Ioan 16:13). Noi întrebăm: "De ce este Dumnezeu atât de inflexibil în a amenința pe oricine care va îndrăzni să adauge sau să scoată din lucrarea Lui dacă totuși oricui îi este îngăduit să o facă, și prin urmare să corupă și să distorsioneze ceea ce El ne-a dat complet și lipsit de greșală?"

Satan a fost ocupat în ultimele câteva sute de ani într-un efort de a tulbura textul scripturii. Provocarea este de a lupta pentru iubitul cuvânt al lui Dumnezeu. Îndemnul este să nu ne îndoim că Dumnezeu este Cel care-Și va păstra cuvântul Său pentru totdeauna, orice s-ar întâmpla. AMIN!